

Tweede Kamer, zeg nee tegen de nieuwe btw-regels (want die zijn funest voor eerlijke concurrentie in de media)

Jesse Frederik

Correspondent Economie

‘Het zit eraan te komen’, fluistert het al zo lang ik voor De Correspondent werk.

Het is nog steeds niet aangekomen.

Ik heb het over de verlaging van de btw op dit schrijven. In een ver en duister verleden is bepaald dat je over abonnementen op papieren media het lage btw-tarief betaalt - nu 9 procent. Dat lagere btw-tarief is er voor producten die een eerste levensbehoefte zijn: voedsel, water, geneesmiddelen, de krant. Maar nog steeds is er geen vergelijkbare regel voor digitale abonnementen.

Zo is de absurde situatie ontstaan dat je 9 procent btw betaalt voor een papieren *NRC*, maar 21 procent btw voor een digitale versie van diezelfde *Nouja*, ze betalen dus niet helemaal 21 procent, want er is een convenant met de Belastingdienst... lang verhaal. Joost Ramaer op *Follow the Money*: ‘Digitaal versus papier: hoe de Persgroep met haar btw-afdracht rommelt’ *NRC*. En, zo klinkt al jaren het gemopper in onze wandelgangen: media als *Follow the Money*, *Blendle*, en *De Correspondent* betalen uitsluitend het hoge tarief van 21 procent. Slecht voor innovatie in de media en oneerlijke concurrentie met de oude reuzen in krantenland, vinden wij.

En wij niet alleen. Iedereen vindt dit btw-verschil tussen papier en digitaal al heel lang absurd. Er waren klaagzangen Een klaagzang van mijzelf! en Kamermoties. De motie van de leden Jasper van Dijk en Mohandis over het verlagen van de btw op digitale nieuwsproducten. Maar Nederland kon er niks aan doen. Er lag namelijk een Europese richtlijn die het verbod digitale media lager te belasten. Het wijzigen van die richtlijn

duurde en duurde. Dan lag Tsjechië opeens dwars, omdat ze Frankrijk stom vonden. Was je weer een jaar verder.

Maar eindelijk, Europa zag het licht, Nederland smeedde een wetsvoorstel - en iedereen leefde nog lang en gelukkig.

Moet De Correspondent maar over naar pdf?

Vol verwachting las ik het concept wetsvoorstel. De internetconsultatie 'Btw-tarief voor elektronische uitgaven'. En viel in opperste verbazing van mijn stoel.

Media als De Correspondent, *Follow the Money* en *Blendle* kunnen in het voorstel dat nu is gedaan, helemaal geen aanspraak maken op het lagere btw-tarief. Cruciaal voor de vraag of je in het lagere btw-tarief valt, is namelijk: of je lijkt op een papieren uitgave.

Ik citeer uit de Memorie van Toelichting: 'Het verlenen van toegang tot een nieuwswebsite is een goed voorbeeld van een elektronische dienst die *niet in aanmerking komt voor toepassing van het verlaagde btw-tarief, omdat deze dienst niet vergelijkbaar is met een fysieke uitgave.*'

Pardon? Online kun je mooie dingen doen, juist omdat je niet van papier bent. Ik noem maar wat: we kunnen de hele dag door publiceren. Mooi toch? 'Een doorlopende nieuwsvoorziening komt niet in aanmerking voor het verlaagde btw-tarief.'

Wat is er dan wel voor nodig om in het lage btw-tarief te vallen? 'Als de dienst alleen het weergeven van de pdf-versie van de krant omvat zal deze in ieder geval in aanmerking komen voor het verlaagde btw-tarief.'

Oftewel: uit fiscale overweging kunnen we deze fijne website maar beter opdoeken en De Correspondent voortaan uitgeven als pdf!

Het wetsvoorstel wordt nog gekker. 'Wanneer een hyperlink te vergelijken is met een voetnoot in een fysieke uitgave kan het verlaagde btw-tarief worden toegepast', staat er. Onze eindredactie begint alvast: 'hyperlinks' - die dingen waar zo'n beetje het hele internet uit bestaat - mogen vanaf nu alleen nog conform de APA-richtlijnen voor wetenschappelijke bronvermelding worden opgesteld.

Tot slot is er slecht nieuws voor onze kersverse audioredacteur Jacco Prantl: die mag namelijk weer vertrekken. Het verlaagde btw-tarief geldt alleen als 'video-inhoud of beluisterbare muziek slechts als bijkomstig is te duiden ten opzichte van de hoofdprestatie'. Rustig aan met video en podcast, zegt de wetgever, want anders ga je meer betalen.

Jacco stelde voor *De Rudi & Freddie Show* dan maar op vinyl te doen. Ik hoor je zeggen: 'Vinyl is toch gewoon 21 procent?' Niet voor lesmateriaal, vriend! Een fiscaal schemergebied.

Natuurlijk snap ik wel wat de wetgever hier probeert: ze wil de definitie van e-publicatie een beetje smal houden. Want voor je het weet vallen Spotify en Netflix er ook onder - en ben je tientallen miljoenen euro's aan belastinginkomsten kwijt.

Maar de bedoeling van deze hele btw-strijd is al jaren duidelijk: journalistieke media, of ze nu op papier of online staan, of ze nu als krant of als site zijn begonnen, of ze nu *de Volkskrant* of *De Correspondent* heten, *gelijk behandelen voor de belastingwet*.

Dit wetsvoorstel maakt het niet alleen niet eerlijker, het maakt het zelfs oneerlijker. Waar nu digitale media niet dezelfde btw-voordelen als papieren media genieten, zet deze wet op puur digitale media zelfs een straf. Je kunt beter als pdf dan als platform, en beter als plaat dan als podcast door het leven.

Een onbegrijpelijk voorstel dat journalistieke innovatie blijft belemmeren.

Gelukkig mag er nog gereageerd worden op dit onzalige wetsvoorstel. Dus ik zal het een dezer dagen eens op een rolletje perkament zetten, en op de deur van het ministerie spijkeren.

Wellicht dat het dan wel serieus wordt genomen.